

og det i direktoratet til rådighed værende personale, foreslås omlægningen af årsafgiftssystemet gennemført også for ansøgninger, der ved lovens ikrafttræden er under behandling uanset, at et flertal af folketingets medlemmer ved 2. behandling af det i folketingssamlingen 1982-83 fremsatte lovforslag foretrak en overgangsordning, hvorefter der for ansøgninger under behandling i første omgang alene betales for afgiftsår påbegyndt efter lovens ikrafttræden, og først ved udstedelsen af patent betales for de afgiftsår, der ligger forud for ordningens gennemførelse. Der er herved lagt vægt på, at der nu er tale om en anden situation, idet omlægningen af årsafgiftssystemet ikke baseres på forudsætningen om dansk ratifikation af Den europæiske Patentkonvention. Ved at gennemføre omlægningen også for ansøgninger under behandling, forventes der opnået et engangsfald i antallet af ansøgninger under behandling på 6.000 til 10.000.

Ved en ændring af årsafgiftssystemet også for indeliggende ansøgninger vil der ske en fremrykning af tidspunktet for betaling af årsafgifter for ansøgninger, der er mere end 2 år gamle og som ikke opgives som følge af systemets indførelse. Under forudsætning af at det er de 6.000 ældste ansøgninger, der opgives, skønnes direktoratet gennem omlægningen af årsafgiftssystemet at ville få en engangsnettoindtægt på ca. 59 mill. kr.

Da der i vid udstrækning blot er tale om en fremrykning af tidspunktet for betaling af årsafgifter, udgør størstedelen af dette beløb imidlertid indtægter, som direktoratet senere i forbindelse med udstedelse af patent ville have fået. Direktoratet vil dog opnå en merindtægt i forbindelse med betaling af årsafgifter for ansøgninger, der ikke fører til patent.

Omlægningen af årsafgiftssystemet træder i kraft 1. oktober 1984.

2. Budapesttraktaten

Budapesttraktaten blev vedtaget den 28. april 1977 i Budapest på en diplomatisk konference indkaldt af World Intellectual Property Organization (WIPO) og er underskrevet af 18 lande, herunder Danmark.

Budapesttraktaten er trådt i kraft den 19. august 1980 og er indtil nu ratificeret af følgende lande: Bulgarien, England, Frankrig, Japan, Spanien, Tyskland, Ungarn, USA, Sovjetunionen, Schweiz, Lichtenstein, Philippinerne og Sverige. Herudover har Den europæiske Patentorganisation afgivet erklæring om, at bestemmelserne i Budapesttraktaten

finder anvendelse på europæiske patentansøgninger.

Formålet med traktaten er at sikre, at en deponering af en kultur af en mikroorganisme i forbindelse med patentansøgning foretaget ved en international deponeringsmyndighed anerkendes i alle kontraherende stater, hvorved ansøgeren spares for unødige udgifter og dobbelt arbejde, hvis der søges patent i flere lande.

Det er ikke traktatens hensigt at gennemføre en verdensomspændende harmonisering af de forskellige nationale lovgivninger vedrørende de materielle forpligtelser i forbindelse med ansøgning om patent på mikroorganismeområdet eller af de materielle forudsætninger for frigivelse af deponerede kulturer til tredieemand.

Ifølge Budapesttraktaten danner de kontraherende stater en union for international anerkendelse af deponering af mikroorganismer til patentformål, og kun stater, der er medlem af Pariserkonventionen, kan blive medlem. Traktaten administreres af WIPO.

Traktaten forudsætter, at visse institutioner beliggende i de kontraherende stater udpeges til internationale deponeringsmyndigheder.

Ved en international deponeringsmyndighed forstås traktaten en videnskabelig institution, som kan påtage sig at modtage og opbevare mikroorganismer, typisk en kultursamling. En institution opnår status som international deponeringsmyndighed ved, at en af de kontraherende stater over for WIPO indestår for, at institutionen opfylder og fortsat vil opfylde traktatens bestemmelser.

Deponering af kulturer af mikroorganismer, som er sket ved en international deponeringsmyndighed i overensstemmelse med Budapesttraktatens bestemmelser, skal anerkendes i alle de kontraherende stater, som tillader eller kræver deponering af mikroorganismer i forbindelse med patentansøgninger. Dette gælder uanset om deponeringsmyndigheden befinder sig inden eller uden for den pågældende stats område. I visse tilfælde kan den deponerede kultur erstattes af en ny kultur af samme mikroorganisme. Dette vil bl.a. være tilfældet, hvis den deponerede kultur ophører med at være levedygtig eller hvis en prøve af den deponerede kultur på grund af import- eller eksportrestriktioner ikke kan udleveres. En deponering af en sådan ny kultur har under visse forudsætninger samme retsvirkning, som om den var deponeret den dag, da den oprindelige kultur blev deponeret.

Ved den i 1978 gennemførte ændring af patentloven blev i form af en særlig bemyndigelse til industriministeren indføjet en bestemmelse om